

Melodieuze romantiek en motiefjes die springen

MUZIEK

FRANK MARTIN LEEFT

★★★★★

Avontuurlijk en langdradig werk.

AMSTERDAM Tel de musici van het Nieuw Ensemble op bij de strijkers van Amsterdam Sinfonietta en je hebt een kamerorkest plus. De bonus zit hem in de reactiesnelheid van de Sinfoniettaspelers en de flexibele bezetting van het Nieuw Ensemble. Bij het eerste concert in deze samenstelling, gedirigeerd door Ed Spanjaard, kwamen die voordelen volop uit de verf.

'Frank Martin leeft!' heette het programma met twee werken van de in 1974 gestorven componist: de compacte *Petite symphonie concertante* en *Der Cornet*, een werk met een onalldagse lengte. De *Petite symphonie* zet twee klankwerelden tegenover elkaar. Strijkers blikken terug naar de Romantiek met lange, verzadigde melodieën. Een drie-eenheid van klavecimbel, piano en harp pareert die lijnen met springerige motiefjes.

Zo avontuurlijk de *Petite symphonie* klinkt, zo langdradig werkt *Der Cornet*. Het stuk duurt bijna een uur en vertelt het verhaal van een oorlog zonder helden. Knap dat de alt Christianne Stotijn tot het einde overtuigde. Met spectaculaire kracht in het laagste register zoog ze het publiek het verhaal binnen.

Speciaal voor het Nieuw Ensemble schreef Bart Visman (1962) het premiërewerk van de avond, *Phoenix Song*. De mythe van de vogel Feniks raakte bij Visman een bijzondere snaar. Hij laat een van zijn oudere werken, net als het fabeldier, uit zijn eigen as herrijzen. De contrabas zingt de melodielijne en vliegt ver weg van de contreien waarin hij thuis is. Telkens zoekt hij dezelfde dalende toonsafstand. De compositie heeft daardoor een samengebalde kracht die tot het einde toe blijft boeien.

Bela Luttmer

Martin, Visman. Christianne Stotijn, Nieuw Ensemble, Amsterdam Sinfonietta, o.l.v. Ed Spanjaard. Amsterdam, Muziekgebouw, 19/5.